

det sig til, om man skal gaa til en Reparation af den gamle Latinskole med en Beføstning af, jeg tror, henved 100,000 Kroner — det ærede Medlem fra Årsens sagde 140,000, men jeg tror, at det bliver omtrent 100,000. . . . (Berntsen: Det staar i Motiverne til Finansloven.) Det forholdes sig vistnok ikke ganske rigtigt; det er vistnok henved 100,000 Kr., der her er Tale om. Naar Sagen stiller sig saaledes, saa siger jeg, skulle vi da anvende 100,000 Kroner til paa den gamle Bygning, som dog ikke bliver god, eller skulle vi ikke hellere give 150,000 Kr. og saa faa en god ny Skole, som jo alle erkende, at vi trænge til i Odense. Det, som jeg ellers havde ønsket at udtale mig om, er Kirkebevillingerne og dernæst Brandeshistorien. Angaaende Kirkerne maa jeg sige, at det overraskede mig noget at høre det ærede Medlem fra Røge (Hørup) gøre økonomiske Betæneligheder gældende, naar jeg drager til Minde, hvorledes det ærede Medlem og hans Venner have ruttet med Statskassens Midler i de foregaaende Aar. Vi kende jo Historien om at tomme Statskassen, ikke alene af saaglige Grunde, men ogsaa i politiske Øjemed for at gøre Kassen tom for Ministeriet. Naar man mindes det, er det noget overraskende nu at høre det ærede Medlem blive saa økonomisk, naar der bliver Tale om at give fattige Hedeboere 18,000 Kr. til Kirker. Naar man har set det ærede Medlem og hans Venner rutte med Millioner til flotte Museumsbygninger, synes det mig lidt aparte, at det ærede Medlem nu vil gøre økonomiske Betragtninger gældende over for disse smaa Kirker, som der her i Virkeligheden er Tale om. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem var kommen paa den sparsomme Side noget før end netop nu i Dag. Der er med Hensyn til den ny Præstegaard, som man vil erhverve, gjort den Bemærkning af den ærede Ordfører for Mindretallet (Tauber), at dens Avling ganske sikkert var anslaaet for lavt, og han mente, at man i den Henseende kunde opføre en større Indtægt end anslaaet i Motiverne. Jeg har nu hørt den stik modsatte Betragtning gjort gældende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er rigtigt. Der er snarere Fare for, at denne Gaard vil blive Manden til Udgift. Det er et Spørgsmaal, om man ikke gjorde klogere om for en saadan yngre Præst ved at lade ham slippe for denne Gaard. De Lister ere jo forbi, da Præsterne vare dygtige Landmænd. Det hænder vel endnu, at der kan sidde en enkelt Præst, som driver sin Gaard økonomisk efter Nutidens For-

dringer, men jeg gentager, at jeg tror at turde sige, at for en meget stor Del af Præsterne er Præstegaarden snarest til Ulejlighed og bringer ikke den Indtægt, som den er anslaaet til. Jeg tror, at den Betragtning, som fra anden Side er bleven gjort gældende, at denne Hedegaard snarere vilde give mindre Indtægt for Manden, er rigtigere end den Betragtning, som det ærede Medlem fra Ruds-vedby gjorde gældende, at den skulde give større Indtægt.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Brandesbevillingen. Jeg skal indrømme, at den jo ellers nu er omhyggelig drøftet og ganske utvivlsomt drøftet fra alle Sider; men den Omstændighed, at jeg her indtager et Slags Mellemstilling med Front i ethvert Fald til to og maafe til flere Sider, gør, at jeg dog kunde ønske at fremsætte endnu et Par Bemærkninger om denne Sag. Der er gjort den Indvending fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfors (Scharling), at man ikke kunde behandle Brandesbevillingen paa ordnede Maade, fordi der ikke forelaa noget Andragende. Jeg tror ikke, at denne Indvending har eller bør have nogen Vægt. Der foreligger nemlig et Andragende fra Georg Brandes' Venner, og man tør sikkert gaa ud fra, at dette Andragende ikke er blevet indgivet uden hans Samtykke, og at man for saa vidt maa sige, at han er bundet dertil. Derfor tror jeg, at det er en formel Indvending, som ikke har nogen Vægt. For øvrigt skal jeg bemærke, at saaledes som Sagen nu stiller sig, har man gjort det meget vanskeligt for Dr. Brandes at indgive noget Andragende, naar man som den højstærede Kultusminister betegner denne Gang til Staten som en Tryggen og Tigger, og jeg kan vel forstaa, at en ærefærdig Mand har vanskeligt ved at gaa til Statskassen efter en saadan Betegnelse. Til den ærede Ordfører maa jeg gøre den Bemærkning, at han noget har forundret mig. Det Motiv, som den ærede Ordfører har fundet til at slippe fra sit Standpunkt i Hjør over til det ny Standpunkt, han indtager i Aar, forekommer mig overdreven spinkelt. Der er dog ikke Tale om, at vi her ved Uddeelingen af Bevillinger til litterære Mænd skulle spørge om, hvorvidt de have været mere eller mindre implicerede i de politiske Partier til de forskellige Sider, og derfor forekommer det mig, at man heller ikke bør gøre det i dette Tilfælde. Hvis den ærede Ordfører vil gennemse Listen over de Mænd, som staa paa Finansloven, vil han finde Mænd, som ere mere eller mindre stærkt interes-